

ТРЕТО ДЕЙСТВИЕ

Пета картина.

Градината на Капулети.

Влизат РОМЕО и ЖУЛИЕТА.

ЖУЛИЕТА

- Ще тръгваш ли? Далече е денят.
Това не беше чучулига. Славей
напрегнатия слух прониза. Нощем
той в клоните на нара тъй си пее.
Повярвай, славей беше.

РОМЕО

Не, чучулига- —>
предвестникът на утрото - не славей.
На изток виж завистница заря
преди раздяла облаците сплита.
Угасват светлините на нощта
и веселият ден потапя пръсти
в здрачените планински върхове.
Аз трябва да вървя, за да живея:
остана ли, аз трябва да умра.

ЖУЛИЕТА

- Но тая светлина не е денят,
а - метеор, от слънцето откъснат,
в нощта той фаллоносец ще ти бъде
из твоя път за Мантуа. Не бива
да тръгваш още. Остани!